

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

23 Qui conuersus, dixit Petro, vade post me Satana, scādalum es mihi: quia non facis ea quæ Dei sunt, sed ea quæ hominum.

24 Tunc Iesus dixit discipulis suis, Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.

25 Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam, qui autem perdidit animam suam propter me, inueniet eam.

26 Quid enim prodest homini, si mundum vniuersum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiat? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?

27 Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis: & tunc reddet vnicuique secundum opera eius.

28 Amen dico vobis, sunt quidam de his stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem in regno suo.

CAP. XVII.

1 Et post dies sex assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem eius, Et duxit illos in montem excelsum seorsum:

Satana post me tu abi Cephæ & dixit conuersus est verò ipse 23 הו דיין אתפני ואמר לכאפא זל לך לבמתי סטנא sed quæ Dei sunt tu cogitas quia non mihi es offendiculum תוקלתא את לי דלא מתרעא את דאלהא אלא

voluerit quisquis discipulis suis Iesus dixit tunc hominis q̄ sunt filioru דבני נשא 24 הדין אמר ישוע לתלמידוהי מן דעבא post me & veniat crucē suā & tollat semetipsum abneget post me venire דנאתא כתי נכפר בנפשה ונשקול זקיפה ונאתא בתרו; perdiderit & quisq; perdet eā animā suā saluā facere enim voluerit quisq; 25 מן דעבא ניר דנהא נפשה נובדיה ומן דנובר si hominis filius lucretur enim quid inueniet eā ppter me animā suam נפשה מטלתי נשכחיה 26 מנא ניר נהנא בר נשא אן dabit quam aut defecū patiat et animę suę acqrat vniuersum mundū עלמא כלה נקנא ונפשה נחסר או מנא נתל

hominis filius enim est futurum, animę suę cōmutationē hominis filius בר נשא תחלופא דנפשה 27 עתיד הו ניר ברה ראנשא sanctis angelis suis cum patris sui in gloria vt veniet דנאתא בתשבוחתא דאבוהי עם מלאכוהי קדישא opera eius secundū viro viro reddet & tunc והדין נפרו לאנשא אנשאך עבדוהי; tabernaculorum feli ad vesperam דרמשא דעארא דמטאלא

qui non hic qui stant quidam quia sunt vobis ego dico amen 28 אמין אמר אנא לכוון דאית אנשא דקימין תנן דלא venientem hominis filium videant donec mortem gustabunt נטעמון מותא עדמא דנהוון לברה דאנשא דאתא in regnum suum במלכותה;

17 Caput קפלאון יז & Ioannem & Iacobum Cepham Iesus assumpsit dies sex & post ובתר שתא יומין דבר ישוע לכאפא וליעקוב וליוחנן seorsum excelsum in montem eos & subduxit fratres eius אחוהי ואסקא אנון לשורא דמא בלחודיהון;

23 ο δεισραφεις ειπι τω Πέτρο, υπαγε οπισω μου σατανά, σκας δαλον μου ει' οτι ου φρονεις τα του θεου, αλλα τα του ανθρωπων. 24 οτε ο Ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου, ει τις θελει οπισω μου ελθειν, αδια ρησιν αδια αυτοι, & αδια τω πατρι αυτου, & αδια τον εαυτου. 25 ος δε θελει μετ' εμου εμειναι, αδια τον εαυτου, ος δε θελει μετ' εμου εμειναι, αδια τον εαυτου, ος δε θελει μετ' εμου εμειναι, αδια τον εαυτου. 26 η δε ο φελεται αδια ρησιν, εαυτου κοςμον ελον κερδιστη, τω δε ψυχης αυτου ζημιωθη; η δε δωση αδια ρησιν, αδια τον εαυτου, ος δε θελει μετ' εμου εμειναι, αδια τον εαυτου, ος δε θελει μετ' εμου εμειναι, αδια τον εαυτου. 27 μελλει δε ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δωση του πατρος αυτου, & οτε δε παδωση ελθωσι, & τω πατρι αυτου. 28 αμην λεγω υμιν, εις τις ητοιωθη εσηματω, οτι ουκ ε μη δωσησταισιν δια αυτου, εως αδια τον υιον του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη βασιλεια αυτου.

Κεφ. ιζ.

1 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ ἀπέλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνάγει αὐτοὺς ἐς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἰδίον.

fol sicut facies eius & respanduit ante eos Iesus & transfiguratus est
 2 **ואשתחלף ישוע קדמיהון ונהר פרצופה איה שמשא**
 Moyses & apparuerunt lux sicut alba facta sunt autē vestimēta ei⁹
 נחתוהו דין חורו איה נוהרא : **ואתחוו להון מושא**
 ad Iesum & dixit Cephas autē respōdit cum eo loquentes & Elias
ואליא בר ממללין עמה : **ענא דין כאפא ואמר לישוע**
 tria hic faciam⁹ tu vis & fi simus vt hic nobis est bonum Dnē mi
תלת תנן תלת
 & adhuc Elias & vnum Moysi & vnum ubi vnum tabernaculu
ועד ממללין חדא לך וחדא למושא וחדא לאליא :
 de fuit & vox eos obumbravit lucida nubes ecce loquente eo
הו ממלל הא עננא נהירתא אטלת עליהון וקלא הוא מן
 audire ipsum cōplacui mihi in quo dilectus fili⁹ me⁹ hic est que dicebat nube
עננא דאמר הנו ברי חביבא דבה אעטבות לה שמעו :
 valde & timuerūt faciē suā in ceciderunt discipuli audissent & cum
 6 **וכד שמעו תלמידא נפלו על אפיהון ודחלו מכ :**
 ne surgite & dixit eos & tetigit Iesus ad eos & accessit
 7 **ואתקרב לותהון ישוע וקרב להון ואמר קוטבו לא**
 nisi viderunt non & quēpiam oculos suos & sustulerunt timeatis
תרחלוון : **וארימו עיניהון ולאנש לא הו אלא מן**
 eis praecepit monte de descēderēt & cum solum Iesum
לישוע בלהודוהו : **וכד נחתין מן טורה פקד אנון**
 donec hāc visionem dicatis ne quoquā coram eis & dixit Iesus
ישוע ואמר להון לעין אנש לא תאמרון הזוא הנא ערמא
 discipuli eius & interrogauerunt eū mortuis à hominis filius resurgat
דנקום ברה דאנשא מן מיתא : **ושאלוהו תלמידוהו**
 venire oporteat q̄ Eliam dicunt scribæ ergo quid ei & dicunt
ואמרוין לה מנא הכיל ספרא אמרוין דאליא ולא דנאתא
 venit Elias eis & dixit Iesus respondit primū
לוקדם : **ענא ישוע ואמר להון אליא אתא**
 restituat vt omnia primū
לוקדם דכל מרם נשלם :
 cognouerūt eū & nō venit Elias quia ecce autem vobis ego dico
 12 **אמר אנא לכון דין דהא אליא אתא וליא דיעוהו**

1 Et transfiguratus est ante eos. Et respanduit facies eius sicut sol, vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix.
 3 Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes.
 4 Respondens autem Petrus dixit ad Iesum, Domine, bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi vnum, & Moysi vnum, & Eliaz vnum.
 5 Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos: & ecce vox de nube, dicens, Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite.
 6 Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde.
 7 Et accessit Iesus, & tetigit eos: dixitque eis, Surgite, & nolite timere.
 8 Leuantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Iesum.
 9 Et descenditibus illis de monte praecepit eis Iesus, dicens, Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat.
 10 Et interrogauerunt eum discipuli, dicentes, Quid ergo Scribæ dicunt, quod Eliā oporteat primū venire?
 11 At ille respondens, ait, Elias quidem venturus est, & restituet omnia.
 12 Dico autem vobis, quia Elias iam venit, & non cognouerunt eum.

2. **איה שמשא ונהר פרצופה איה** **איה שמשא ונהר פרצופה איה** **איה שמשא ונהר פרצופה איה**
 3. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 4. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 5. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 6. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 7. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 8. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 9. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 10. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 11. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**
 12. **איה נוהרא** **איה נוהרא** **איה נוהרא**

& oratione ieiunio nisi eicitur non genus verò hoc
 21 הנה דין ננסא לא נפק אלא בצומא ובצלותא
 ieiunij tertiæ septimanæ in sabbatho tertiæ diei
 דיום תלתא בשבטא דשבתא דתלתא דצומא
 futurum iesus eis dixit in Galilæa autem versarentur eum
 22 כד מתהפכין רין בגלילא אמר להון ישוע עתיד
 hominis filiorum inmanus tradatur hominis vt filius est
 הו כרה דאנשא דנשתלם באירי בנינשא
 valde ipsis & tristitia resurget tertia & die & interficiet eum
 23 ונקטלוניהו וליומא דתלתא נקום וכרות להון מב
 duas duas qui accipiunt illi accesserunt in Capharnaum venissent & cum
 24 וכד אתו לכפרנחום קרבו הנון דנסכין תרין תרין
 nõ magister vester ei & dixerunt Cephæ ad capitam argenti drachmas
 וזוין דכסף רישא לורת כאפא ואמרון לה רבכון לה לא
 cephas ingressus esset & cum etiã illis dixit drachmas suas duas dedit
 יתב תרין וזוהיו 25 אמר להון אין וכד על כאפא
 Simon tibi videtur quid ei & dixit Iesus præuenit eum in domo
 לביתא קרמה ישוע ואמר לה מנא מתחזא לך שמעון
 à capitam & argenti tributum accipit quo à terræ reges
 מלכא דארעא מן מן נסכין מכסא וכסף רישא מן
 extraneis ab Simon ei dixit alienis ab an filiis suis
 26 בניהון הו מן נוכריא אמר לה שמעון מן נוכריא
 ne filij sunt libertatum filij ergo Iesus illi dixit
 27 אמר לה ישוע מדין בני הארא אנון בניא דלא
 & pisci hamum & proiice ad mare abi eos offendam autẽ
 דין נכשל אנון זל לימא וארמא בלועא ונונא
 accipe illa statem & inuenies os eius aperi qui ascenderit primo
 קרמא דסלק פתח פומה ותשבה אסתרם הי כב
 & pro te pro me & offer
 וקרב חלפי וחלפיק
 28 caput
 קפלאון יה
 Pentecosten post tertiã in sabbatho vnius
 דהר בשבא דתלתא דבתר פנטיקוסטי

21 Hoc autem genus non eicitur nisi per orationem & ieiunium.
 22 Conuerfantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus:
 23 Filius hominis tradendus est in manus hominum: & occidetur eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer.
 24 Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei, Magister vester non soluit didrachma.
 25 Ait, Etiam. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus dicens, Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum vel censum? à filiis suis, an ab alienis?
 26 Et ille dixit, Ab alienis. Dixit illi Iesus, Ergo liberi sunt filij.
 27 Vt autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum, & cum piscem qui primus ascenderit tolle: & aperto ore eius, inuenies statem: illum fumentis, da eis pro me & te.

CAP. XVIII.

21 τῶν τῶν ἰσχυρῶν ἐκ ἀπορρίπτεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. 22 ἀναγορευόμενον ἦ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρελθεῖν εἰς γῆρας ἀσθενῶν. 23 καὶ ἀποκλινέσθαι αὐτὸν, ἕως περὶ τοῦ υἱοῦ ἐκ ἐργησώμεται. 24 ἐλθόντων δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναῦμ, προσεγγόντες οἱ τρεῖς δραχμα λαμβάνοντες τὸν Πέτρον, καὶ εἶπον, ὁ δισδάσκαλος ἡμεῶν ἢ πλεῖστον τῶν δραχμῶν, 25 λέγει αὐτῷ, ἔσθ' οὐκ εἰσὶν ἄλλοι εἰς τὴν οἰκίαν, προσεγγασάντων αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγοντες, ἡμεῖς οὐκαὶ Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ λαῶν λαμβάνουσιν τίμην, ἢ καὶ οὐκ; ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας; 26 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας. ἔσθ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀεὶ γὰρ ἐλθὼν θεροῖ εἶσθ' οἱ υἱοί. 27 ἵνα δὲ μὴ σκανδαλισθῶσιν αὐτοὶ, παρεβύθη εἰς τὴν θαλάσσαν, βάλε δὲ ἄγκυραν, καὶ τὴν ἀβάθυντον προσέειπεν ἰχθυῶν φρονεῖν καὶ ἀσίστας τὴν σέμα αὐτῷ, ἀπὸ ἧσιν σατὰ ἐστίν. ἐκείθεν λαβὼν, ἔδωκε αὐτοῖς αὐτὸν ἕμισθόν, καὶ ἔσθ'.

Kap. 18.

h iij